

Nye alliancer

Simone Neuenschwander

Jeg kan stadig huske en varm aften i maj 2008 – solnedgangens røde lys bag skorstenene og kranerne; nogle få mennesker på gaden, der røg cigaretter og drak øl; indenfor lå resterne af en pizzabestilling med bakkerne smidt i en rodet bunke. Det var ferniseringsmiddagen på det kunstnerdrevne udstillingssted New Jersey* før en talk under titlen 'Artists exhibiting Artists' på Museum für Gegenwartskunst i Basel. På det tidspunkt lå New Jersey – som i Robert Smithsons beskrivelse af New Jerseys postindustrielle landskab i 1960'erne – i ydmyge lokaler i det nordlige Basel på grænsen til en enorm byggeplads, hvor en hovedvej var under opførelse. Siden dengang har hele området undergået en voldsom forandring, og i dag har det en helt ny urban struktur, mens New Jersey, som stadig ligger samme sted, også har udviklet sig støt.

I årene før New Jersey opstod, var kunstnerdrevne gallerier og kollektiver som Die Versicherung, Vrits eller Schalter begyndt at ændre Basels kunstscene. Udviklingen skete som en reaktion på behovet for udveksling med internationale kunstnere og for at styrke og skabe selvorganiserede strukturer – i en by med talrige kunstinstitutioner, der nyder gavn af en høj grad af offentlig støtte og privat sponsering. På et sted, hvor kunstnere var mere vant til sameksistens end samarbejde, hvor ingen unge gallerier repræsenterede nye kunstnere, og hvor lokale kunstnere som eksempelvis Christoph Büchel som regel blev mindre engagerede, når de opnåede succes, formåede New Jersey at skabe et af de mest indflydelsesrige gallerier i Schweiz. Siden da har deres arbejde haft enorm betydning særligt ved at skabe alliancer mellem forskellige kunstscener, inklusive mellem de sædvanligvis konkurrerende scener i Zürich, Basel og Geneve.

Gruppen omkring New Jersey demonstrerer med al tydelighed, hvad det vil sige at skabe kunst i dag. Mere end nogensinde vælger kunstnere fleksible positioner og kræver kontrol med kunstsystemet: idet de bliver kuratorer på prestigefyldte udstillinger (Artur Z'mijewski på den 7. Berlin Biennale eller Willem De Rooij på Neue Nationalgalerie, Berlin), danner ambitiøse kunstnerdrevne gallerier (Reena Spaulings, New York; Galerie Meerrettich, Berlin; Studio Voltaire, London) eller samarbejder med og skaber opmærksomhed omkring kunstnere af ældre generationer (såsom Nairy Baghramians præsentation af Janette Laverrière). New Jersey opererer ud fra en idé om at støtte hinanden ved at vise værker af – dvs. 'feature' – deres kunstner venner (for at låne et udtryk fra musikindustrien). Desuden refereres ofte tydeligt til 'artists' artists' såsom John Armleder, Ettore Sottsass og Walter Pfeiffer. Andre vigtige elementer i den kunstneriske praksis inkluderer brugen af den hurtige informationsstrøm (Facebook, YouTube) og af motiver fra talrige rejser (inklusive rejser til USA og Tbilisi i Georgien). De farer til ferniseringer i udlandet, finder sammen med nye kunstnere og opbygger netværk, der ikke blot er baserede på kunstnerisk udveksling, fælles smag i musik, mode og stil, men også – selv om det måske lyder romantisk – venskab.

Kunstnerne, kuratorerne, designerne og forfatterne omkring New Jersey udgør en skiftende flok af personligheder, som benytter sig af de accelererede kommunikations- og rejsemuligheder. Ved at kuratere værker i uforudsigelige konstellationer, langt fra prætentive strategier eller hierarkier, har de skabt deres eget

værdisystem, der producerer energiske impulser – en model, som måske kan vise kuratorer og institutioner, hvordan man følger med (frem)tiden.

*New Jersey er et kunstnerdrevet udstillingssted, hvor mange af de kunstnere, der vises på udstillingen Corso Multisala, har udstillet. New Jersey er grundlagt af Daniel Baumann, Tobias Madison, Emanuel Rossetti og Dan Solbach.

Simone Neuenschwander arbejder som kurator og skribent i Basel og Berlin. Hun er for nylig blevet udnævnt som en af kuratorerne for det uafhængige udstillingssted OSLO10 i Basel.